

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 2009-611-0041

Dato: 4. november 2009

Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 14 - Forslag til Lov om indgåelse af skatteaftaler mellem Danmark og henholdsvis Aruba, Bermuda, De Britiske Jomfruøer, Cayman Islands og De Nederlandske Antiller.

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 13 af 4. november 2009. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Jesper Petersen (SF).

Kristian Jensen

/ Ivar Nordland

Spørgsmål:

Besvarelsen af spørgsmålene 5 – 7 bedes uddybet, og det bedes herunder oplyst, hvilke beviser på skattemæssige fejl hos danske skattepligtige, som SKAT skal påvise, før der kan indhentes de pågældende oplysninger. Kræves der ikke reelt, at SKAT skal have de oplysninger, som der ønsker at modtage, på forhånd, for at ønsket om oplysningerne kan begrundes tilstrækkeligt?

Svar:

OECD har udarbejdet en teknisk note om omfanget af pligten for en kontraherende parts pligt til at sende oplysninger til en anden kontraherende part, for så vidt angår bankoplysninger. jf. OECD-modellens artikel 26, stk. 5. Denne tekniske note er optaget som bilag til skatteaftalen mellem Danmark og Østrig, jf. bilag 4 til lovforslag L 15.

OECD's tekniske note nævner, at standarden alene forpligter til udveksling af oplysninger efter anmodning, og belyser eksempler herpå.

Det nævnes, at når en stat anmoder den anden part om oplysninger, skal de kun udveksles, hvis de kan ”forudses at være relevante for administrationen eller håndhævelsen af intern lovgivning. Staterne er ikke berettiget til at deltage i ”fiskeriekspeditioner” eller anmode om oplysninger, som sandsynligvis ikke er relevante for en given skatteyder skatteforhold. Ved udformningen af en anmodning om oplysninger skal den anmodende stat påvise, at de anmodede oplysninger kan være relevante.

For eksempel er det ikke muligt, at en stat stikprøvevis anmoder om oplysninger om dens hjemmehørende personers konti i banker i den anden stat.

En skatteadministration kan ved revision af den skatteyder ikke anmode om oplysninger fra den anden stat, når der ikke er identificeret nogen transaktion eller indikation af mulige transaktioner med tilknytning til den anden stat.

På den anden side nævnes det, at den kompetente myndighed f.eks. kan anmode den anden stat om oplysninger om den bestemt skatteyder, når der i forbindelse med ligningen opstår mistanke om, at skatteyderen har en bankkonto i den anden stat. Det kan f.eks. være tilfældet, når der er identificeret skatteydere, som ejer udenlandske kreditkort fra banker i den anden stat.

Som det fremgår af den tekniske note kan skattemyndighederne i en stat altså ikke anmode skattemyndighederne i en anden stat om oplysninger, blot fordi de førstnævnte myndigheder har en fornemmelse af, at en given skatteyder har indkomst fra den anden stat eller kapital i den anden stat.

Men hvis skattemyndighederne i en stat er stødt på information, som tyder på, at en given skatteyder har indkomst fra den anden stat eller kapital i den anden stat, kan de anmode den anden stats myndigheder om nærmere angivne oplysninger, og herved begrunde, hvorfor de anmodede oplysninger kan forudses at være relevante for den korrekte beskatning af den pågældende person.